

1842 D.P.S.G.
09.03.2005

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Biroi permanent al Senatului
Bp 107 16.08.2005

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de domnul deputat Marian Sorin Paveliu din Grupul parlamentar al PNL (Bp.107/2005).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă parlamentară are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România*, în sensul introducerii asigurării de răspundere civilă în domeniul medical drept asigurare obligatorie reglementată de această lege și de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Expunerii de motive, susținerea soluțiilor legislative preconizate în cuprinsul acestei propuneri legislative este justificată, în opinia inițiatorului, de necesitatea creării unei polițe de asigurare de răspundere civilă în domeniul medical, valabile la nivel național, „*care să înlăture eventualele subterfugii care se pot întoarce împotriva asiguraților sau a pacienților*”.

II. Observații și propuneri

1. Referitor la obiectul propunerii legislative, potrivit **art. 12 lit. a)** din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, în procesul de legiferare actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care trebuie corelat cu prevederile actelor normative de același nivel, cu care se află în conexiune.

Pentru aceste considerente, apreciem necesară corelarea acestei inițiative legislative cu dispozițiile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate*, cu modificările și completările ulterioare. Menționăm că, potrivit art. 39 alin. (2) din Ordonanța de urgență nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare, „*furnizorii de servicii medicale sunt obligați să prezinte la încheierea contractului cu casa de asigurări, asigurări de răspundere civilă în domeniul medical în concordanță cu tipul de furnizor*”.

În opinia noastră, încadrându-se prin lege în categoria „*asigurărilor de răspundere civilă*”, acestor asigurări le sunt aplicabile, potrivit art. 45 din Legea 136/1995, dispozițiile Capitolului II, Secțiunea a 4-a din aceeași lege.

De asemenea, în conformitate cu art. 64 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență nr. 150/2002, Casa Națională de Asigurări de Sănătate are competența „*să reglementeze în mod unitar sistemul de asigurări de răspundere civilă*”. Astfel, în aplicarea acestor dispoziții au fost aprobate prin Decizia Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 796/2003 *Norme pentru reglementarea sistemului de asigurări de răspundere civilă pentru furnizorii de servicii medicale și*

farmaceutice care intră în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate.

Având în vedere aspectele prezentate mai sus, apreciem că, în măsura în care dispozițiile propuse prin proiect se referă la aspecte nereglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, respectiv prin Normele aprobate în aplicarea acesteia, urmează a se aprecia cu privire la posibilitatea completării unor astfel de acte normative, pentru reglementarea unitară a materiei.

2. În textul propunerii legislative se utilizează sintagma „*sistem public*” și „*sistem privat*” dar fără a se preciza explicit aria de cuprindere a acestora.

3. În legătură cu dispozițiile propuse a fi introduse prin **art. 59¹**, menționăm că, față de obligația instituită prin art. 39 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002*, sfera persoanelor obligate să încheie asigurări de răspundere civilă în domeniul medical este mai restrânsă, limitându-se doar la „*persoanele fizice care posedă o calificare atestată privind acordarea de asistență medicală*” și la „*persoanele juridice care furnizează echipamente, instrumentar medical și medicamente*”. Sunt astfel excluși ceilalți furnizori de servicii medicale în sensul art. 38 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002*, cu modificările și completările ulterioare.

Textul **alin. (2) al art. 59²** cuprinde prevederi contradictorii cu **alin. (1) al art. 59¹** în privința locului de acordare a asistenței medicale, care, potrivit **alineatului 2 al art. 59²** poate fi oricare, în contradicție cu alin. (1) al art. 59¹ care oferă o enumerare exhaustivă a acestor locații. Pentru acest motiv se impune modificarea acestuia prin corelarea cu dispozițiile din alin. (1) al art. 59¹.

Referitor la definiția asistenței medicale adecvate, ar trebui să se facă referire și la cunoștințele medicale ale furnizorului.

Astfel, propunem ca **art. 59¹** să aibă următorul cuprins:

"(1) Asigurarea de răspundere civilă medicală este obligatorie.

(2) Persoanele fizice care posedă o calificare atestată privind furnizarea de servicii medicale, direct sau indirect, sunt obligate să încheie o asigurare de răspundere civilă medicală, în scopul

despăgubirii persoanelor pe care le-au prejudiciat ca urmare a furnizării de servicii de asistență medicală neadecvată."

(3) Prin asistență medicală adecvată se înțelege folosirea cunoștințelor, echipamentelor"

4. Reglementările acestei propuneri legislative privesc și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate. Având în vedere că atribuția principală a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate este aceea de a asigura funcționarea unitară și coordonată a acestui sistem, propunem ca stabilirea limitelor de asigurare prevăzute la **art. 59⁶**, să se facă și cu avizul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

5. La **art. 59⁹** se folosește o exprimare care ar putea conduce la concluzia că "*sistemul public de sănătate*" ar fi sistemul de asigurări sociale de sănătate. Pentru acest motiv, precum și pentru faptul că în legislația în materie nu se utilizează sintagma "*sistemul public de sănătate*" propunem înlocuirea acesteia din cadrul art. 59⁹ cu sintagma "*sistemul de asigurări sociale de sănătate*".

6. Propunerea legislativă exclude de la această asigurare obligatorie persoanele juridice care angajează personal medical. Considerăm că propunerea ar trebui completată sub acest aspect pentru următoarele considerente:

Deși este încadrat pe bază de contract de muncă, medicul asigură asistență medicală nu pe baza unor îndrumări de specialitate date de conducerea unității sanitare, ci în mod independent, pe baza pregătirii profesionale.

Sub aspectul asistenței medicale acordate, medicul nu este doar un salariat al unității sanitare în care este încadrat, ci răspunde singur și personal, în temeiul art. 998-999 Cod Civil. În aceste situații intervine răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, fapt care justifică prevederea propunerii legislative referitoare la obligativitatea încheierii de către medic a unei asigurări pentru acoperirea acestui risc.

În același context trebuie precizat de asemenea că, în cadrul aceluiași aspect al răspunderii civile delictuale, medicul poate acționa și ca un prepus (salariat) ceea ce ar angaja răspunderea civilă delictuală pentru fapta altuia, respectiv răspunderea unității sanitare angajatoare. Este vorba de acele situații în care este pusă în discuție îndeplinirea ori neîndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, care, chiar dacă reprezintă tot o formă de acordare a asistenței medicale, sunt stabilite prin regulamente sanitare, independent de natura tratamentului prescris. (efectuarea vizitelor, contravizitelor, gărzilor, etc.). În aceste condiții, dacă un prejudiciu s-a produs din cauza neîndeplinirii sau îndeplinirii defectuoase a acestor obligații, este posibilă implicarea unității sanitare în calitate de comitent, fapt care justifică existența unei prevederi legale referitoare la obligativitatea încheierii de către unitățile sanitare a unei asigurări pentru a acoperi acest risc.

7. Din punct de vedere al tehnicii legislative facem următoarele propuneri:

- întrucât soluțiile legislative vizează doar completarea Legii nr. 136/1995, nu și modificarea acesteia, titlul legii să se reformuleze, după cum urmează:

"Lege pentru completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România".

- formula introductivă să se reformuleze, după cum urmează:

"Parlamentul României adoptă prezenta lege:

- Art. I se reformulează, după cum urmează:

"Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează".

- după Capitolul 3 se introduce Capitolul 3¹, care va avea următorul cuprins:

"Capitolul 3¹ - Asigurarea de răspundere civilă medicală".

- inserarea unui nou articol, Art. II, cu următorul cuprins:

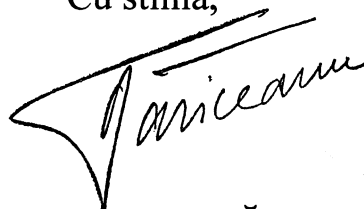
"Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.

303 din 30 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare."

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, Guvernul susține adoptarea propunerii legislative, sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la punctul II .

Cu stimă,

Călin POPESCU-TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului